

INGEZONDEN.

ZIEKTE VAN WEIL?

Voor eenige weken vestigde dr. WESLY te Elinkwijk mijn aandacht op eenige gevallen van onder koude rillingen ontstaanden icterus, gepaard met algemeene ziekteverschijnselen, braken en kuitkrampen, hetgeen mij het vermoeden deed opperen of hier misschien de ziekte van WEIL, icterus infectiosus, spirochaetosis icterohaemorrhagica der Japanners, in het spel kon zijn. Het gelukte tot dusver niet spirochaeten te vinden en ook vertoont de cavia, intraperitoneaal met het bloed van een der patiënten ingespoten, na 4 à 5 dagen geen icterus of andere afwijkingen.

Deze feiten zouden niet de moeite van het vermelden waard zijn, indien niet heden door dr. BOK te Haarlem mijn meening werd gevraagd over hetzelfde ziektebeeld bij eenige personen uit Rotterdam, te Haarlem vertoevend. Zoowel bij de gevallen te Elinkwijk als bij die uit Rotterdam is aanraking met, uit het buitenland afkomstige, vodden aanwezig, terwijl ook in beide gevallen de ziekte is ontstaan in een omgeving, waar vele ratten, de dragers der spirochaeten, voorkomen.

Het komt mij nuttig voor de aandacht hierop te vestigen. Wellicht hebben ook andere collegae dergelijke gevallen gezien en kan misschien worden uitgemaakt, of de ziekte van WEIL hier te lande op het oogenblik meer voorkomt, zonder dat de aetiologische diagnose is gesteld geworden.

Zooals bekend is, komt de spirochaete voor in het bloed en de urine van de patiënten, maar is hierin slechts moeilijk rechtstreeks aan te toonen. Inspuiting van deze vloeistoffen bij een cavia geeft goede kansen, vooral in de eerste ziektedagen, liefst vóór het optreden van de geelzucht.

Bij het voorkomen van verdachte gevallen is het inroepen van de hulp van het Centraal Laboratorium aan te raden. Ook het opzenden van, liefst levende, ratten uit de omgeving van gevallen kan voor het vaststellen van het voorkomen der ziekte goede diensten bewijzen.

Utrecht, 8 Januari 1923.

H. ALDERSHOFF.

DE GENEESKUNDIGEN EN DE KEURINGSRADEN.

I.

Om te beginnen stel ik vast, dat het schrijven van 7 December 1922 afdeling dienstplicht n°. 32 H departement van oorlog *wel effect* gehad heeft; zie onder IV bldz. 124 *Ned. Tijdschr. voor Geneeskunde* van 6 Januari 1923.

Verder is mij uit privé-inlichtingen van een lid van de Tweede Kamer gebleken, dat de minister van oorlog van meening is, dat „nu de tweede dokter zal vervallen, de arbeidsduur per dag vermoedelijk 5 à 6 uur zal bedragen voor ongeveer 45 keuringen”. De minister van oorlog geeft derhalve toe, dat één dokter dubbel zooveel werk zal moeten verrichten. Let dus wel: de keurende geneesheeren moeten dubbel zooveel werk verrichten en krijgen bovendien 25 pCt. korting op hun salaris.

Verder wordt mij uit dezelfde bron bericht, dat door den minister van oorlog de quaestie der Keuringsraden „ook met den voorzitter van de Maatsch. tot bevord. der Geneesk. is besproken en dat deze zich met de genomen maatregelen heeft verenigd”. Dit laatst nu zal voor velen met mij een bittere ontgoocheling wezen; wij hadden en speciaal nog na de laatste mededeeling van het hoofdbestuur zie bldz.